

μενα γάμον οἱ Πυθαγόρειοι προσεῖπον. ἔστι δ' ἢ καὶ
 φύσις λέλεκται τῷ περὶ αὐτὸν πολλαπλασιασμῷ πάλιν εἰς
 ἑαυτὸν περαίνων. ὡς γὰρ ἡ φύσις λαβοῦσα πυρὸν ἐν
 σπέρματι καὶ χθαμένη πολλὰ μὲν ἐν μέσῳ φύει σχή-
 5 ματα καὶ εἶδη, δι' ὧν ἐπὶ τέλος ἐξάγει τὸ ἔργον, ἐπὶ πᾶσι
 δὲ πυρὸν ἀνέδειξεν ἀποδοῦσα τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ τέλει τοῦ
 παντός, οὕτω τῶν λοιπῶν ἀριθμῶν, ὅταν αὐτοὺς πολλα-
 πλασιάσωσιν, εἰς ἑτέρους τελευτώντων τῇ ἀυξήσει μόνος
 D ὁ τῶν πέντε καὶ ἕξ γενόμενος τοσαντάκις αὐτοὺς ἀναφέ-
 10 ρουσι καὶ ἀνασώζουσιν. ἕξάκις γὰρ τὰ ἕξ τριακονταεξ,
 καὶ πεντάκις τὰ πέντε εἰκοσιπέντε γίννεται. καὶ πάλιν ὁ
 μὲν τῶν ἕξ ἅπαξ τοῦτο ποιεῖ καὶ μοναχῶς αὐτὸς ἐφ'
 ἑαυτοῦ τετράγωνος γιγνόμενος· τῇ δὲ πεμπάδι καὶ τοῦτο
 μὲν συμβέβηκε κατὰ πολλαπλασιασμόν, ἰδίως δὲ τὸ κατὰ
 15 σύνθεσιν ἢ ἑαυτὴν ἢ <τὴν> δεκάδα ποιεῖν παρὰ μέρος
 ἐπιβάλλουσαν αὐτῇ, καὶ τοῦτο γίγνεσθαι μέχρι παντός,
 ἀπομιμουμένου τοῦ ἀριθμοῦ τὴν τὰ ὅλα διακοσμοῦσαν
 ἀρχήν. ὡς γὰρ ἐκείνην ὑπαλλάττουσαν ἐκ μὲν ἑαυτῆς
 τὸν κόσμον ἐκ δὲ τοῦ κόσμου πάλιν ἑαυτὴν ἀποτελεῖν
 20 ἑπυρός τε ἀνταμοιβὴν τὰ πάντα φησὶν ὁ Ἡράκλειτος
 E (fr. 90) ἑκαὶ πῦρ ἀπάντων, ὅκωσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ
 χρημάτων χρυσός, οὕτως ἢ τῆς πεμπάδος πρὸς ἑαυτὴν
 σύνοδος οὐδὲν οὐτ' ἀτελὲς οὐτ' ἀλλότριον γεννᾶν πέφυκεν,